

RZEŻUSZYCA (1) *sb f*

N sg rzeżuszyca.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Aug. od „rzeżucha” ‘bot. nazwa różnych roślin’; tu forma użyta na potrzebę rymu: Też cebulá y gorczycá/ Czołnek/ rutá/ rzeżufzycá/ Proch téż z korzenia Dżiewánnny Tłuczón y zczołńkiem miełzány/ Ná wólzelkié złé vkáľzeníé Przyłóź iest pewné leczenié. *SienLek* 155.*

MN